

Alvilda Larsen: Jeg synes, der er grund til at gøre et par enkelte bemærkninger i anledning af det, det ærede medlem hr. Ninn-Hansen fremførte, og hvoraf det fremgik, at det ærede medlem mente, at der virkelig var grund til at se på en hel del af de fag, der er tilskudsberettigede i henhold til aftenskoleloven nu. Jeg vil gerne stille det spørgsmål til det ærede medlem, om de synspunkter, som han taler for her i dag, er det konservative folkepartis synspunkter, om det er den konservative folketingsgruppes eller andre kredses synspunkter. Det er jeg i tvivl om, for når man læser den lige udkomne jubilæumsbog, „Til alle Mænds Tarv“, som den højtærede undervisningsminister før henviste til, læser man noget ganske andet, men den bog er måske beregnet for folket derude, medens vi andre herinde skal høre noget andet. Jeg beder foranden om tilladelse til to korte citater. Der findes side 201 i denne bog følgende udtalelse af lederen af den største FOF-afdeling i landet:

„Jeg hører absolut til dem, der forsvare de praktiske fag i FOF-arbejdet. Og jeg gør det ud fra den betragtning, at det menneske, der går i gang med at skabe noget *til* sig selv eller sine nærmeste, går samtidig i gang med at skabe noget *i* sig selv. . . . Hobbyfagene har deres store betydning og berettigelse — ikke mindst i en tid, hvor rationalisme og mekanisme for mange mennesker gør arbejdsdagen kold og glædesløs — dette, at mennesker finder sammen i et interessefællesskab og får udløsning for deres skabertrang, må være af værdi.“

På samme side udtaler fru Gunhild Jørgensen, som har erfaringer fra arbejdet i en stationsby:

„Det kan måske siges, at det ikke er nogen FOF-opgave at undervise børn i bogbinding og kurvefletning — men hvorfor ikke? Vi kommer måske gennem børnene i kontakt med deres forældre, som opdager, at FOF også indbyder til et eller andet, som de har interesse for.“

Se, hvis det nu var citater fra en bog, der var skrevet og udkommet for 10, 20 eller 30 år siden, ville man have fået at vide: det ærede medlem følger ikke med tiden; der er sket så meget, og det er helt forkert, at henvise til, hvad der er sket for så lang tid siden. Men denne bog har vi fået i hænde for få dage siden, og de synspunkter, der kommer til udtryk her, kan jeg altså ikke tro er så forældede eller antikverede, at de ikke har gyldighed længere. Derfor kunne det være rart at få at vide, hvilket af de to standpunkter det konservative folkeparti egentlig har med hensyn til spørgsmålet om aftenskoleundervisningen.

Det ærede medlem hr. Damsgaard siger, at det at rette visse skævheder i en lov ikke er ensbetydende med at undergrave denne lov. Det er naturligvis rigtigt, at det behøver ikke at være det, men jeg vil alligevel udtrykke min bekymring med hensyn til dette forsøg på at rette skævheder i denne lov. Jeg har talt om peddigrørene. Jeg mener, man kun vil dække over andre fag, som man egentlig helst ville have taget ud. Jeg er bange for, at hvis det skulle lykkes, hvad jeg ikke håber, at få pillet ved peddigrørene, er det simpelthen det første, man tager ud. Når man så har fået det ud, begynder man på de andre fag. Så skal vi have disse sykkursus ud, så sprog for damer, o. s. v., o. s. v. Det er det, jeg er bekymret for. Jeg håber som sagt ikke, det sker, men der er virkelig grund til at tale om, at en undergravning af denne lovgivning skal vi være på vagt overfor.

Alfred Jørgensen: Når den højtærede undervisningsminister i sit svar til mig udtalte, at retsforbundet ikke syntes at have brug for aftenskolen, så forstår jeg slet ikke, hvad ministeren baserer sin opfattelse på. Det kan i hvert fald ikke være på de udtalelser, jeg fremsatte, idet jeg ikke udtalte nogen som helst kritik af aftenskolen. Jeg udtalte jo netop, at loven om ungdomsundervisningen på mange måder er en god lov, og at jeg fandt, at det